

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 2. Desumpta ex cap. 44. lib. Genesis, in quo describitur ficta fratrum revocatio propter scyphum in sacco Benjamin repertum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

non largis eleemosinis, non rigidis corporum macerationibus, sed unicâ contritâ scelerum confessione, & brevibus pro venia precibus.

Considera 2. Quòd sicut Benjamin natu minimus quintuplò plus N. 66.
cibi cæteris fratribus à Josepho acceperat: Ita plus gratiæ in Sacra re-
fectione cibi eucharistici recipiant illi Christiani, qui per veram hu-
militatem cæteris se fecerint minores: ut enim vas amplum, quò plus
evacuatum fuerit, eò plus recipit materiæ sibi infusæ: ita plus gratiæ
recipit anima Christiana divinò refecta pabulò, quò plus à superbia
fuerit exhausta. Quò magis centurio ille domum suam Christò ho-
spite indignam reputaverat, eò majori dignitate fuerat exaltata. *Al-
tus est Deus, ait S. August. in festo Ascens. Dom. Erigis te, & fugit à te,
humilias te, & discedit ad te. Quare hoc? quia excelsus est, & humilia respicit,
& alta à longè cognoscit.* Huic ergo virtuti præ cæteris omnibus ò Chri-
stiane studeas, ut eò dignior fias tantò hospite recipiendò.

Doctrina 2.

*Desumpta ex cap. 44. lib. Genesis, in quo describitur ficta fratrum revoca-
tio propter scyphum in sacco Benjamin repertum.*

Considera 1. **D**EUM cum electis eodem modò ludere, quò lusit Jo- N. 67.
sephus cum fratre suo Benjamin, quem iustar furis
haberi, & ad vincula fidei trahi voluit: sed postea eum tenerrimè
amplexatus, cæteris omnibus longè chariorem habuit. Haud aliter
Deus electos vult variis miseriis premi, & vix non ab illis supprimi
patitur; quod tamen non aliâ facit mente, quàm ut eos ad sui intima
conjunctionem vocatos, supernis muneribus ditet. Hoc
ipsum expertus est Josephus ipse, quem passus est à fratribus vendi,
in carcerem compingi. Hoc post Josephum expertus fuit Job cum
innumeris aliis. *Tantò quis pretiosior DEO, inquit S. Bernardinus tom. 3.
Dom. 10. post Pentecost. Quanto propter eum fit vilior. Quare vates
regius non tantum non petiit à crucibus liberari, sed pro inferendis
sibi supplicabat instantissimè Psal. 25. Proba me Deus, tenta me, ure re-
nes meos & cor meum.* Noverat Sanctus vates: hanc DEI Indolem ef-
fe, ut quos intendat elevare, hos prius deprimat: hos odio habeat,
ut amet: hos deserat, ut subveniat: his minetur, ut condonet; hos
exspoliet, ut restituat; exponat, ut protegat, destruat, ut fortificet.

L 2.

Electo-

Electorum desideria, ait S. Bernard. tom. 3. Serm. de Tribulat. *dum premuntur adversitate, crescunt sicut ignis, qui dum flatu premitur, creditur extingui, & unde creditur extingui, roboratur.* Experientia probat: oneratis navibus longè magis prodesse salis maris aquas, quàm dulces fluminum, in his equidem majori submerfionis periculo subsunt: quid autem navigantibus ad perennem cœlestis Jerosolymæ portum aquæ falsæ aliud sunt, quàm miseræ & cruces hujus vitæ? quin immò ipsa calamitatum tempestas favens ventus est, ipsa adversitas felicitas, ipsa afflictio securitas. Servis DEI, inquit August. idem obvenit, quod Petro, qui Christo appropinquaturus profiliit in salsum mare, in quo non sine evidenti vitæ periculo luctari debuit cum fluctibus & procellis. Verba S. Doctoris sunt Serm. 16. de SS *Igitur S. Petrus dum fluctuat, dum mergitur, dum periclitatur, sic pervenit ad Christum, ostendens nobis: quòd non nisi per pericula pervenitur ad Christum.* Juristis commune axioma est: absurdum esse, plus juris habere eum, cui fundus legatus est, quàm ipsum hæredem aut testatorem, si viveret. Quò positò & suppositò concludes ô Christiane: nullum cœlestis fundi participem futurum, qui Domino illius, quem oportuit pati, & ita intrare in gloriam suam, non patiendò assimilatur. Quid? Christus in capite deferat spinas, & tu rosis coroneris? ille laceretur flagellis? & tu voluptatibus recreeris? illi sit in ore fel & acetum? tibi mel & vinum? ille sit cruentus in torculari, tu marcidus in lupanari? ille inter contumelias & opprobria? tu inter plausus & gratulantium voces? erras à via, qui tam à longè eum sequi vis, qui solus est via.

N.68. *Considera 2.* Quòd sicut nubes fulmina minans, sæpissimè à vento in pluviam resolvatur: ita divinæ comminationes in imbres gratiæ frequenter desinant, Deusque adeò pronus sit ad comiserandum; ut licèt aliquando minas intentet; memor tamen humanæ fragilitatis gratiosè indulgeat peccata pœnitentibus instar Josephi collacrymans. Hinc S. Ambros. in Psal. 74. ait: *Plus minatur, & minus exigit, cum irascitur, differt, cum miseretur, properat, ut absolvat, terret, ut corrigat &c.* S. August. lib. 4. de civit. Dei c. 2. refert: à Gentilibus summam veneratione cultum esse Numen aliquod, Romiorum habens nomen. Hoc à vertice ad calcem usque uberibus & mamillis erat refertum, ex quibus omnia animalia, domestica fuerint & mansueta, vel sylvestria & fera, lac ubertissimè sugebant. Erant persuasi Gentiles illi, Numen isthoc figuram esse Dei, totius naturæ authoris. Ridebis chare
Lector

Lector superstitionem istam, sed non ridebis latens in ea symbolum, symbolum inquam Misericordiae veri Dei, quae planè innumeris scattet uberibus, è quibus non Iusti tantum, qui animalium mansuetorum nomine veniunt, sed etiam gravissimi peccatores, belluarum mores induti, lactantur, id attestante Prophetâ Osee 2. *Ecce! ego lactabo &c.* in hunc finem peccanti animae in aurem clamat Canticorum 6. *Revertere, revertere suamitis, revertere, ut intueamur.* ô mirabilis vocandi modus, planè talis, qui est sine modo. Non satis est vocasse semel, vocasse bis, sed tertio vocatur aberrans anima, & cur hoc? quaerenti respondet S. Justinus. *Idcirco tam crebro revertere dicitur, ut jam si conversa deliquerit, in desperationem non decidat, sed à peccandi consuetudine spei indulgentia respiciat.* O ingens divinae Pietatis magnitudo, quae Deum incantato vix non similem reddit, ac si ut unico quasi in momento omnium peccatorum obliviscatur, cum tamen illa habeat sibi praesentissima, ut maximas debitorum summas dissimulet, cum tamen sit ipsa Iustitia rigidissima. Ut amet meretrices, latrones & publicanos, cum tamen sit ipsa sanctitas, & currat post illos, qui eum vel maximè fugiunt. Nonne ista videntur esse alicujus incantationis signa? quare rebelles Israëlitae aliquando puniturus, exclamare auditus est: *Dimitte me, ut irascatur furor meus.* Fatetur ergo; utramque manum sibi à misericordia constringi, & hoc non est, quod miremur, quando de eo loquentem audimus Ecclesiam, quae fatetur: *Deus, cui proprium est misereri semper & parcere: si proprium, & à natura est ei inditum misereri; ergo violentiam patitur, si quandoque cogitur irasci.* Cogetur autem irasci tibi Christiane Lector, si de obtinenda peccatorum tuorum venia desperans, poenitere recusaveris.

Doctrina 3.

Desumpta ex capite 45. lib. Genes. in quo describitur Iosephi gratitudo erga Deum, ejus manifestatio, fratrum reditus & relatio, patrisque inde concepta letitia.

Considera: Iosephum exemplò suò nos Christianos docere omnia *N.69.*
 bona in solum Deum, tanquam omnium largissimum datorem esse referenda: non enim est auditus dicere: *Pharao me fecit Dominum Aegypti, vel meam prudentiam assecutus sum tantum Digni-*